

Reisverslag 24 Skadi Discovery Tour



Nieuwsbrief 24: Evia en Noord Griekenland

Je waait uit je hemd

Met een hoop wind in de zeilen terecht gekomen in zonnig Korfos in de Golf van Aegina, hoopten we aan de lente te kunnen beginnen. De aandacht voor wispelturigheid in het weer moest er continue bij blijven. In zonnig Korfos kregen we sterke valwinden waardoor we heel dicht bij een ander schip met Nederlanders kwamen te liggen. Peter zat samen met de Peter van het andere schip de hele nacht buiten om te waken over de ankersituatie. Om 06.00 uur begonnen de valwinden opnieuw te loeien. We herankerden later die ochtend. In de tweede nacht raasden de valwinden vanaf 04.00 uur weer over de baai en maakte het voor alle boten zeer oncomfortabel. Twijfel en dus besluit: weg hier! Onder zware lichten door voeren wij snel naar het Saronisch eiland Poros, op dat moment de enige veilige plaats zonder depressies en valwinden. Later hoorden wij van de Nederlanders waar we in Korfos bijna tegenaan lagen dat in de volgende nacht meerdere schepen van hun anker af waren geslagen. Dank je wel Nederlandse burens in Korfos, Karin en Peter, voor deze melding en de leuke reactie van jullie op onze website!



We besloten door te halen naar het ons beoogde zuidwesten van Attica voorbij Athene om hopelijk nu echt weg te zijn uit de onstabiele weerzones en rustig tussen vasteland en het grote eiland Evia te kunnen zeilen en onbezorgd te genieten. Het werd 25 mei, en...het was heus lente. We hadden ondertussen de eerste 500 NM van onze reis afgelegd.

Typisch Grieks

Blaffende roedels straathonden die vuilnis uit containers trekken.

Zwerfkatten-oh wat zijn ze lief

Geen Nutella maar Taxini: chocopasta met sesamzaad

Land van bijen en honing.

Goedkoop eten en drinken

Koffiecultuur: frappé's en freddo's

Ouzo bij de Octopus

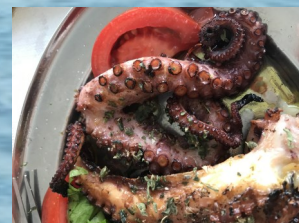
Prachtige musea

Pita broodje Giros-tomaat-friet en saus € 2,50

Zoete Ketaifi,

Yoghurt en kwark,

Viskuit-spread felrose en niét chemisch



Lavrion of Laurium

Na 34 mijlen motoren in zowaar *windloos* gebied op de Saronische Golf bereikten we Lavrion aan het zuidoosten van Attica, Centraal Griekenland. Een minpuntje op onze reis was de botte reactie van de havenmeester van Argolis Yachting dat hij, noch iemand anders, deze zondag bereid was langs te komen om ons te helpen aanmeren en de waterkraan te openen. We hadden geen druppel meer in de tanks. Gelukkig was aan de charterkade van Alpha yachting iets verderop, nog een gratis plaats en kregen we onbeperkt water en stroom voor € 5,=. Daarmee beseften wij dat we bij Argolis vorig jaar teveel hadden betaald (€ 15). Een dingetje in Griekenland dat je goed in de gaten moet houden. Net als nep-havenmeesters, echter meestal zijn ze eerlijk en kunnen ze zich identificeren(!) als beambte van de Port Authority met een badge, ID en echte reçu's.



Het zilver van Lavrion

Het gebied staat bekend om zijn industrie- en mijnbouwactiviteiten uit de oudheid. Dit is de plaats waar de gigantische kolommen van de tempel van Poseidon in het nabijgelegen Sounion werden uitgegraven. De zilverbijlen hier dateren zelfs uit de prehistorie. De wassing waar het zilver werd gewonnen zijn nog steeds zichtbaar en worden momenteel gerestaureerd. Van deze mijnfaciliteiten wordt aangenomen dat ze **de oudste ter wereld** zijn! De mijnen van Lavrion financierden de vloot waarmee de oude Atheners de Perzen versloegen en financierden de bouw van de Akropolis en andere monumenten van de Gouden Eeuw van Athene.



Het prachtige eiland Evia of Euboia



Na Lavrion ankerden wij eerst aan de kust van het vasteland in de grote baai van Porto Rafti, een luxe en stil en lieflijk oord en bij de zuidwestelijk van Evia gelegen Petalioi Archipel en ontmoetten daar Sophia en Gerrit van jacht Llano. Sophia en Gerrit zijn organisatoren van de Middellandse Zeedag van de toerzeilers waarvoor wij al 2 x in de winter een lezing mochten houden en komende februari weer mogen vertellen over enkele aspecten van onze reis.

Evia is het op één na grootste eiland van Griekenland. Het ligt ten oosten van de regio Centraal-Griekenland - Sterea, waarvan het wordt gescheiden door de Golf van Evia en het beroemde Nauw van Euripos of Evripos. De naam van het eiland is afgeleid van de Griekse woordstammen eu- = goed en bo- = rund en betekent dus zoveel als "geschikt (land) voor rundvee". In de vlakte tussen hoofdstad Chalkis/Chalkida en Eretria werd in de oudheid runderteelt bedreven: van dit bedrijf getuigt de naam en het feit dat verscheidene Euboëische steden het rund als muntsymbool hadden. Het toerisme heeft op Euboea voorlo-

pig nog niet zo'n overweldigende invloed, hoewel veel Grieken het eiland als vakantiebestemming kiezen. Het eiland heeft diverse mooie stranden. Verder heeft het een gevarieerde natuur, met bossen, valleien, watervallen, bergen, ruige kliffen aan de oostkust en schitterend water. In de winter kan men zelfs skiën.



De zeiltochten van zuid- naar noord Evia waren perfect en prachtig en meteen zagen we op de bijgehouden Excel-lijst van afstanden die Peter altijd maakt, dat we nu al meer gezeild hadden dan het gehele vorige jaar. Op Evia kan je aan een aantal kades (7 euro liggeld) stroom krijgen met een Evia-card die je bij de Port Police (OLNE) voor € 11,= koopt. In sommige gehuchten staan nog geen moderne stroompalen en in een ervan, Karavos, moesten we het politiekantoor vragen om een badge, die weliswaar oud was maar toch konden we er stroom en water mee uit de paal krijgen. Leuke bijkomstigheid van het contact met de politiedames was hun vraag of Peter uitleg wilde geven over de E-Tepai.



De Lidl supermarkten zijn explosief uit de grond gerezen in Griekenland en met soms een lekker wandelingetje kun je weer een hoop goedkope voorraden aanvullen. We vonden voor dit uitje, naar voorbeeld van andere vertrekkers, een nieuwerwets boodschappenkarretje bij een geweldige doe-het-zelf/Blokker winkel. Veel winkels in Griekenland zijn combinatiewinkels. We noemen ze de Blokker-Hema's of de Gamma-Actions. De Griekse Jumbo, waar wij bij eerste gezicht een supermarkt verwachtten is een van de grootste warenhuizen en is vergelijkbaar met een Action-Decathlon-Blokker- en Intertoys tegelijk.



Een vergeten zeilgebied

Wij zeilden tussen vasteland en Evia en deden ankerbaaien aan zoals Almiropotamos, Aliveri, Karavos, en Erétria. Een tikje verrassend zijn de vlagerige winden en valwinden. Maar denk daarbij niet alleen aan de negatieve effecten: je kunt er namelijk grandioos mee de 3 mijl lange tussen hoge heuvels gelegen baai van Almiropotamos in zeilen tot aan de kade van het idyllische dorpje. Na een aantal weken solitair ankeren en leven op het water en met betrekkelijk weinig voorzieningen is het een verademing om weer eens in een stad te zijn en dat was Chalkida de hoofdstad van Evia, ongeveer halverwege haar westelijke kust. We lagen in Marina Vourkari aan het uiterste ponton dat deels voor transit en deels voor vaste ligplaatshouders is maar die gebruiken hun ligplaats meestal niet in de zomer. De kosten per nacht zijn hier € 4,13 een koopje dus. Er zijn nog 3 zeilclubs in de haven maar we hebben niet onderzocht of die plaats hebben en hoeveel dat kost. Chalkida is een veelzijdige typisch Griekse stad met enige allure, gelegen aan de engte van Evripos, met veel winkels, een boulevard, veel terrassen en een treinstation waar vandaan je in een uur met de trein in Athene bent. Wij hebben een auto gehuurd en



een paar tochten gemaakt door het prachtige binnenland naar de ruige oostkust met zijn grintstranden en spectaculaire turquoise en aquamarijnkleurige zee. Op 11 juni passeerden wij het nauw van Evripos met zijn beruchte stromingen.

Het fenomeen van de kering van zeestroming in het Evripos kanaal

Het Evripos kanaal is 39 meter breed, 40 meter lang en 8,5 meter diep.

*De loop van de stroming is volledig afhankelijk van de maan en is direct verbonden met de duur van elke maanmaand. De natuurlijke loop van de stroming naar één richting duurt zes (6) uur. Onmiddellijk daarna volgt een tijdspanne van ongeveer **acht (8) minuten** wanneer de wateren slapende blijven: Dood tij.*

Na de rustperiode van die acht minuten verandert de stroom van richting en beweegt ze precies in de tegenovergestelde richting gedurende nog eens zes (6) uur.

Het water heeft een snelheid van 4-6 mijl per uur en wanneer de noordenwind de stroming versterkt kan het water met een snelheid van 9 mijl per uur door het kanaal stromen.

Dit eindeloze proces door de tijd heeft geen begin en einde.



Om door het kanaal te mogen moet je je melden bij de Port Police en de Port Authority. Op welke omslachtige manier dat gaat is te lezen op onze website. Kosten voor een 12 meter schip € 35,65. Veel zeilers melden dat je pas in de nacht of vroege ochtend mag doorvaren wanneer het tij stilligt, dat verschilt echter van dag tot dag en wij konden om 22.30 al door de brug.

Zeilen, zeilen en nog eens zeilen

De wind waait overdag voornamelijk uit zuidoost en in de middag draait het naar noordwest. 's Ochtends dus perfect om te zeilen en 's middags en 's nachts perfect om te ankeren.

Zigzaggend zeilden wij verder naar de verlaten ankerbaaien ten noorden van Chalkida: Scorponeri en Amirou, en langs kleine dorpen tussen hoge bergen en langs lieflijk heuvelland met stil water en af en toe een valwind waar we van profiteerden. We bereikten op 15 juni geliefd en oorspronkelijk plaatsje Orei in noord Evia, met een kleine, goede en gemoedelijke haven die springplank is naar het Griekse noorden of een veilige schuilplek biedt aan wie rond de Sporaden overvallen wordt door plotseling veranderend weer.



Zon en hitte, bescherming

Medio Juni - Temperatuur 28 graden, zeewater 25 graden.

De lente komt met heerlijke temperaturen en de zomer staat met een klap voor je deur. De lente waar je in Nederland weken van kunt genieten gaat hier in korte tijd plotseling over in de zomer met behoorlijke stijging van temperatuur en fel licht. Onze mening is dat je je goed moet beschermen tegen UV, op huid, haar en ogen. We hebben daarom categorie 3 en 4 zonnebrillen aangeschaft en gewoontegetrouw mijdt Annelies de zon tussen 13.00 en 18.00 uur. Ze smeert zich in met Zonnecrème factor 30 en 50. En toch wordt je dan gebruind. In de loop van onze reis zijn we ons meer dan ooit tevoren bewust geworden van zonneshade.



Er is een groot verschil tussen de zon waar je naar verlangt op vakantie en de zon die je kunt velen als je daar maandenlang in verkeert.

Naar voorbeeld van anderen hebben wij luchtdoorlatende zonneschermen gefabriceerd die met een veterband in een strip aan de giek worden geschoven en opgerold kunnen worden. Zo kunnen ze permanent aan de giek bevestigd blijven en zijn direct uitrolbaar wanneer nodig. De zeilmakerij in Vlissingen is zeer behulpzaam geweest met adviezen en verschaftte onderdeeljes zodat de schermen thuis en op de boot op de Pfaff naaimachine genaaid konden worden.



Ook hebben we van professioneel materiaal zonwering voor de zijruiten van Skadi gemaakt met zuignappen, waardoorheen je vanuit de kajuit goed naar buiten kunt kijken. We hebben een vermindering van hitte met 30%. Tijdens de reis van dit jaar hebben we een achter scherm gemaakt met ritsen voor een doorgang. Deze wordt aan de bimini geritst. Om de heetste uren in de kajuit te overbruggen draaien wij nog steeds een draagbare airco die we aansluiten op 220 volt wanneer we aan een kade liggen en dit jaar ook tijdens ankeren konden laten draaien met een generator die we in bruikleen kregen van onze vrienden van de Zazoe (vertrekkers in spé) De wens blijft om een airco in te bouwen. De Webasto kachel hebben we ondertussen verwijderd. Wanneer we terugkijken op ons vertrek hadden we eigenlijk direct een airco moeten laten inbouwen in plaats van geld besteden aan branders voor de kachel, de windvaan, en de spinaker. Laatste twee zijn beide verkocht. Als we alles van te voren hadden geweten zouden we die pas aangeschaft hebben wanneer het zeker werd dat we de oceaan zouden overvaren.

Stand van zaken medio juni:

Tot nu toe totaal gevaren 830 Nm waarvan gezeild: totaal 380 Nm (nu al meer dan het hele seizoen 2018)

De Pagasitische Golf ofwel de Golf van Volos

Pagasae (Grieks: Παγασαί) was een havenstad in het Oude Griekenland, belangrijk genoeg om haar naam te verlenen aan de "Parasitische Golf" (Παγασιτικός Κόλπος, een andere naam voor de "Golf van Volos"), waaraan ook de belangrijke havenstad Volos ligt. Volgens één versie van de beroemde Argonautensage bouwde Jason hier zijn schip, de Argo, en vertrok hij van hier uit op voor zoektocht naar het Gulden Vlies. Ook was het de zetel van een vermaard orakel. (zie blauwe stip op de kaart)



We kregen telefoon van zoon Ralf dat hij met zijn vriendin aan boord wilde komen. Na enig uitzoekwerk bleken tickets naar de Sporaden veel te duur en Thessaloniki was de enige goede en goedkope optie. Dat betekende niet dat wij ineens naar Thessaloniki moesten varen. We kozen voor Volos in de Pagasitische Golf, waarheen transport goed was. De bus bleek in de nacht niet te rijden en de trein van Thessaloniki gaat dan maar tot halverwege naar Volos. De zoon zou ergens vast komen zitten. We huurden een autootje en Peter reed naar het vliegveld van Thessaloniki om Ralf en Marisha op te halen en terug, over een uitstekende snelweg.

Op dat moment was Annelies alleen op de boot en een zwarte lucht vormde zich achter de bergen en dreef richting commerciële kade, waar Skadi lag aangemeerd met 2 mooring lijnen. Duitse burens hielden haar en de boot goed in de gaten en de storm bleek niet te heftig maar Annelies, die diverse zelfreddingsscenario's had bedacht, was opgelucht toen Peter na 5 lange uren kwam opdagen met de visite.



Volos is het de belangrijkste toegangspoort vanuit de zee van Thessalië, de grootste landbouwregio van het land. Volos is een van de belangrijkste commerciële havensteden van Griekenland, maar veel verkeer doet de stad ook aan vanwege het feit dat de stad verbindingen heeft met de nabijgelegen Sporaden. Een levendige havenstad aan de voet van ruige bergen.

Zoon Ralf en vriendin Marisha kregen al direct te maken met de omstandigheden die je planning in de war schoppen. Er stond een vlagerige harde oost-noordoostenwind uit de bergen van Pilon. Volos is een spookgat bij deze winden. Na een dag aan de kade welke meteen 2 slapeloze nachten voor de kids opleverden vanwege de klotsgeluiden, voeren we naar de monding van de Golf van Volos, naar de Trikeri eilanden. In een beeldschone setting van schijnbare verlatenheid ligt een klein baaitje. Alleen al in deze Golf kun je lange tijd varen, zeilen en ankeren. We planden toch een route want na 10 dagen moesten de gasten weer naar huis en afgezet worden in de buurt van Thessaloniki of op zijn meest 100 km daar vandaan. Afstanden zijn hier duidelijk wat groter dan we in Nederland gewend zijn. De zeilroute werd vanwege gunstig weer en -wind toch Sporaden en verder door naar Halkidiki-Sithonia waar we een auto huurden om de kinderen naar Thessaloniki te brengen. De beste optie gezien de verlatenheid van het landschap, en het geringe openbaar vervoer.



Over onze tocht bij de Sporaden en verder lezen jullie in de volgende nieuwsbrief.

Tot de volgende nieuwsbrief.

Tot Skadi
Mauw!



